

ifke vi med Hensyn til dette Spørgsmaal ikke ere juridiske nok, medens vi med Hensyn til det første vare altfor juridiske. Den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amt, som havde Ditet, sagde nemlig, at dette Spørgsmaal var et reent juridisk, og vi have hørt den ærede Indenrigsminister og Ordføreren beregne Summen til 36 Rbd., og, naar vi derimod have faaet 66 Rbd. ud, saa maa vor Beregningsmaade altsaa ikke være juridisk, men det er saa en Feil i modsat Retning af den Feil, vi begik ved det principale. Jeg skal imidlertid ogsaa forsøge paa at gjøre en Beregning, for at vise, at jeg har god Grund for at komme til 66 Rbd. Den Forklaring, vi hørte i det første Foredrag af den ærede Ordfører, gik ikke ud paa, at det skulde nødvendigviis være 36 Rbd., her skulde være Tale om, men han sagde, dersom vi vedtog 66 Rbd., saa vare vi „for strenge“ imod de Paagjældende; jeg troede virkelig at have opdaget et Slags Indrommelse af ham om, at det dog kunde være retfærdigt og rigtigt, som vi havde regnet: 66 Rbd., da han kun gjorde den Indvending imod os, at det var for strengt at fordrø 66 Rbd., men ved at høre ham sidste Gang tale, saa er det Haab faldet bort; thi der paastod han bestemt, at det kun kunde blive 36 Rbd., men han fik det dog ogsaa kun ud med en meget besynderlig Forklaring af § 28, idet han vilde regne de 5 Rbd., som der efter de første 6 Aar gaves til Hjælp til en ny Hests Anskaffelse, som Hjælpepenge ogsaa for de første 6 Aar til en ny Hest; og at han mener, at Staten altsaa kun med 6 Rbd. aarlig i disse 6 Aar betaler den Hest, hvorefter er Spørgsmaal. Det vilde nu, synes mig, være meget urimeligt, om Staten vilde sige: jeg vil betale i Løbet af 6 Aar den Hest for dig, som du skal stille, jeg vil i Løbet af 6 Aar betale den med 6 Rbd. aarlig, men jeg vil tillige, foruden at betale denne Hest, i de selsamme Aar give dig 5 Rbd., — som den ærede Ordfører kaldte Hjælperigsdalere, — til Forskud paa en anden Hest, foruden den,

jeg her betaler. Det var dog meget urimeligt, om Staten vilde komme til at sige det; det var til samme Tid at betale 2 Heste istedetfor een, det var at betale een med 36 Rbd. og desuden forskudsviis 30 Rbd. til endnu een Hest foruden den første. Derimod kan jeg forstaae, at, naar de første 6 Aar er gaaet, og disse 6 Gange 11 Rbd. ere betalte for Hesten, at man saa i den følgende Tid vil give dem successtvt disse 5 Hjælperigsdalere, det bliver der Fornuft i, medens jeg ikke kan finde noget Fornuftigt i at forklare Forholdet paa den Maade, som Ordføreren omtalte. Det viser sig ogsaa, mener jeg, meget klart i § 30, — skøndt jeg nok hørte den ærede Ordfører mene det Modsatte, — idet der staaer: at, dersom Hesten bliver indkaldt til bestandig Tjeneste, inden de første 6 Aar er gaaet, saa skal han godtgjøres for Hesten 11 Rbd. aarlig for hvert af disse Aar, det er altsaa de 66 Rbd., og der staaer, at ved Afleveringen efter den Tid skal han ingen Godtgjørelse have, thi saa er Hesten allerede betalt. Det forekommer mig, at man her ikke kan i Ordene selv finde Medhold for anden Fortolkning, end den, jeg har tilladt mig at give, og det viser sig saameget klarere af den første Paragraph af Placaten af 6te December 1806; thi der er det udtrykkelig sagt, at for Heste, som blive kasserede eller komme til Skade i Tjenesten, skal Godtgjørelse udredes efter deres Vurderingssum, ved Afleveringen, indtil 66 Rbd. Men det var dog ganske besynderligt, naar Staten kun havde betalt Hesten strax, da den blev anskaffet af Udrederen, med 36 Rbd., at den saa skulde indrømme ham en Godtgjørelse, naar Hesten i sin Tid blev indkaldt og kom til Skade, af 66 Rbd.; det var aldeles urimeligt; thi Hesten maatte naturligviis være ringere efter de første 6 Aar, da den blev indkaldt, end den var i Løbet af disse 6 Aar, og at Staten saa for en ringere Hest skulde tilstaae 66 Rbd., naar den fra først af kun har tilstaaet 36 Rbd., det kan jeg ikke forstaae.